

W ŚRODĘ DNIA 3. PAŹDZIERNIKA 1804.

Z Wiednia d. 26. Września.

Najjaśniejszy Cesarz Jmć raczył na rok przyszły 1805 dla zastąpienia wydatków krajowych postanowić nadzwyczajny klasyczny podatek, tak jak był w roku 1802 naznaczony, na który stosownie do swego majątku każdy fasyjonować się powinien.

J. C. K. Mość raczył w własnoręcznym swoim bilecie z Brynu pod d. 3 t. m. swojemu radcy, nadwornemu okuliście i wystuzonemu profesorowi, Jozefowi Barbowi, obwieszczyć swoje najłaskawsze ukontentowanie z powodu wynalezionej przez niego i doświadczeniem stwierdzonego pieca oszczędzającego paliwa.

Dziekan w St. Peter niżej Ens złożył w dobrowolnej ofierze, dla wygodniejszego utrzymania się żołnierzy pieszego regimentu Klebeka ryń. 18.

Hrabia Mocenigo podjął się utrzymywać w dobrach swoich 2 inwalidow do śmierci, za co mu Arcy Xzę Jmć Karol przez główną komendę najwyższe swoje ukontentowanie oświadczyć kazał.

Z Pragi d. 21 Września. D. 18 t. m. znano oglądał Najjaśniejszy Cesarz Jmć piezo regimenta Anspaha, Sporka, Reussa, Kolowrata i szanow Mervelda. Ogółem z wszy-

skich tu zgromadzonych wojsk jest J. C. K. Mość, równie jak Arcy Xiążę Jmć Karol bardzo kontent.

W wieczor dnia tego daty czeskie stany bal w pałacu Xcia Lichtensteina. Okazałość i smak zdobiły go. Sala była pomarańczami i kwiatami przyozdobiona i wspaniale oświetlona. Arcy Xiężna Jmć Tereza z swoim JO. Matkożkiem Xciem Antonim Saskim, Arcy Xżęta Jemność Jozef Palatyn, Ludwik, Ferdynand i Maxymillian przybyli na ten bal o godzinie 7, a Najjaśniejsi Cesarstwo Jemność o godzinie w pół do 8. Obecność Najjaśniejszych Cesarstwa Jemność, którzy tam 2 godziny zabawić się raczyli, całe zgromadzenie ukontentowaniem przeięto.

D. 19 -ypoczywały wszystkie w obozie regimentu, tylko C. K. regiment polowej artylerji czynił obroty.

D. 20 była ogólna całego obózu rewila, względem której J. C. K. Mość raczył swoje najłaskawsze ukontentowanie oświadczyć. W wieczor był u najwyższego burgrabi czeskiego dla Najjaśniejszych gości bal okazaty.

W przeszłym miesiącu Sierpniu zawinęto do tryeńskiego portu 314 okrętów, nie licząc małych statków. Z tych przybyło pod

austryacką banderą 255, pod papieżką 39, pod hiszpańską 4, pod neapolitańską 4, pod turecką 3, pod włoską 3, pod rossyjską 2, pod angielską 1, pod raguzzańską 1, pod jokińską 1 i pod szwedzką 1.

Z Neapolu donoszą, że następczynią tronu na pociechę całego dworu i państwa znajduje się w 5 miesiącu ciąży. W całym królestwie neapolitańskim jest tego roku bardzo obficie jedwabiu, wina, oliwy, zboża &c. ale zato chybita pszenica w Sycylii dla suszy. — Wezwiesz wyrzuci jeszcze zawsze lawę. We dnie wydaje się ona jako wychodzący dym, ale w nocy widać wyraźnie ogień.

Z Petersburga d. 4. Września.

Imperator Jmć mieszka jeszcze w Kamienio-Ostrawie, i dla pięknej dotąd pogody zapewne tam jeszcze czas jakiś zabawi. Wczoraj iedli u J. Imp. Męci obiad wszyscy generałowie i szefowie regimentów, które rewili odbywały.

P. Robertson opuścił już Petersburg. Nwczorajszym posiedzeniu Imperatorskiej Akademii, czytał akademik Sacharoff ważny traktat o jego powietrznej podróży. Na temże posiedzeniu obrani jednomyślnością zostali honorowani członkami tej akademii generał Suchtelm i sasko-weymarski nadworny marszałek baron Wolzogen.

Minister skarbowy Wasiliew otrzymał od Imperatora Jmć przy poehlebnyim liście brylantowe ozdoby orderu S. Jędrzeła.

Pomiędzy wyleźniającemi się osobami znajduje się Rzeski hrabia Stadion i P. Lelieur de Villesurance handlowy podkommissar fraucuzki w Kronstadcie.

W szkołach głównych w Moskwie, Charkowie, Wilnie i t. d. muszą profesbrowie dawać swoje lekcy w łacińskim języku, ponieważ z uczących się nie wszyscy umieją język niemiecki. To nieprzypadło do smaku

nowym professorom, gdyż nie wszyscy z nich dosyć mocni są w łacińskim języku.

Dla całej Rosji ogłoszony został nowy edykt względem cenzury. Osnowa jego podobna jest do innych podobnych edyktów ułatwiających wolność druku. Zaślanowienia atoli godne są dwa dodatki przez samego Imperatora Jmć dołożone w tych wyrazach: 1) Cenzura zachować ma zawsze rozumne względy wskazywaniu druku lub przedaży księgi jakiej; wstrzyma się od wszelkiego stronniczego wykładania myśli i wyrazów pojedynczych, lub całego dzieła. W przypadkach obiętych, gdzieby peryod jaki w pisaniu, podwoynie mógł być rozumiany, lepiej jest zawsze wykladać go na stronę pisarza, niżeli go prześladować; 2) Skromny brozumny rozbiór każdej prawdy, mający związek z religią, ludzkością, administracją cywilną i jakąkolwiek częścią rządu, niepodlega cenzurze, ale nżywać ma zupełnej wolności druku, mającyy rozszerzyć odwiecienie.

Z Rzymu d. 1. Września.

Oyciec S. zlecił sekretarzowi stanu do zagranicznych interesów, aby oznaymił wszystkim dworom o jego podróży do Paryża, gdzie po dwarazy był zaproszony. Ponieważ urzędowe komunikacye z petersburskim dworem są przzerwane, mają zatem być za pośrednictwem wiedeńskiego dworu przełożenia uczynione.

Z Weselu d. 14. Września.

Wczoraj rano przybył Cesarz Napoleon do Reinberga. Nim do miasta wiechał, przejechał się na konia, obiechał całe miasto i polechał aż do Renu. Wieżdżając do miasta, które tryumfalnymi bramami z stosownymi napisami było przyozdobione, przyymowany był uderzeniem we dzwony, trąbieniem i bębieniem. W towarzystwie jego znajdują się generał Mortier, Lauriston, Duroc, Caffarelli,

Rapp i piasierb półkown. Beauharnois. Krol. pruski jenerał maior Hagken, który z zlecenia kommanderującego w Wesel jenerała, z półkownikami Boineburg i Sebbe, i przeszło 20 sztabowemi i innemi officyerami udał się do Reinberga dla powitania Cesarza Jmć był zaraz przed niego z wszystkimi officyerami przypuszczony, z którymi Cesarz Jmć blisko godzinę z największą grzecznością rozmawiał. Po ich oddaleniu się miały różne stany strony Renu cywilne urzędy, audyencyę. Cesarz Jmć wypytywał ich się o wszystko, potem zaprosił jenerała pruskiego na śniadanie do siebie, a reszta officyerow iedli w innym pokoju. W czasie śniadania rozmawiał Cesarz ciągle z jenerałem i spełnił zdrowie Króla Pruskiego i armii pruskiej, a jenerał Cesarza Jmć. Pruscy officyerowie nie mogli wychwalić przyjęcia siebie.

Wczoray o godzinie 12 opuścił Cesarz Reinberg. przy powszechnych okrzykach: Niech żyje Cesarz! i pojechał przez Uerdingen i Neufs do Kolonii, gdzie tego samego wieczora stanął.

Z Moguncyi d. 15. Września.

Nasze miasto im bardziej zbliża się przybycia Cesarza Jmć Francuzow, tem bardziej staie się interesującym. Przybyli tu z Paryża 180 gwardyjakow są najpiękniejszym korpusem. Jazda i pieschota ściąga się z departamentow Renu i Mozeli dla uformowania rewiynego obozu. Kommedyanci badeńscy musieli z tutejszego teatru ustąpić, ponieważ przybyła paryzcy i będzie urządzony na przyjęcie J. C. Mei. Gotują bale, faierwerki, illuminacye &c. Pointrze oczekiwani tu są Elektorowie Badeński, Hesseński i Arcykanclerz, jak oteż baron Albini, baron Dalberg poseł Elektora Badeńskiego, baron Wrins poseł Xcia Taxis, wdowa Elektorowa Bawarska &c. Dzis przybył tu panujący Xz Salm,

półkownik pruski. Cesarzowa poiedzie zapewne prosto stąd do Paryża, a Cesarz odwiedzi jeszcze woyskowe stanowiska Kaiserlaüttera, Trewir i Luxemburg.

Wczoray przybyło tu więcej jeszcze cesarskich wierzchowych, powozowych koni i powozow z Paryża. Francuzcy posłowie Laforest z Berlina, Otto z Monachium iuż tu także przybyli. Podróż Cesarza bardzo iedzie wolno, ponieważ J. C. Moś wo wszystko wazędzie wgląda.

P. Oubril jeszcze tu bawi.

Pointrze przybędzie tu Cesarz Jmć.

Z Hagi d. 15. Września.

D. 12 przybiegł tu gońcem syn ambassadora Semonwilla z Akwisgranu. Po iego przybyciu odprawione były naradzenia między tuteyszym pruskim posłem, pełnomocnikiem francuzkiego poselstwa i naszym sekretarzem stanu P. Goes, i młody Semonwille odjechał wczoray do swego oycy do Kolonii. Utrzymują, że wczasie podróży Cesarza wazne wzięły rzeczy, i że tuteysze naradzenia i podróz pruskiego barona Leindorffa do Akwisgranu, nie samego się tylko dotyczą wynadrodzenia Xcia Oranii, które jak wiadom nasze ciało prawodawcze odrzuciło.

Nad usypaniem piramidy z ziemi na wzgorku obozu przy Zeysl, pracuje codziennie kilka tysięcy francuzkich i barawskich żołnierzy. Mowią, że ten oboz w krotce będzie zwinięty, lecz to zawisło od okoliczności.

Nasz ambassador Schimmelpennink pojechał do Kolonii do Cesarza i iuż stamtąd przybył tu od niego goñtec.

D. 13 t. m. angielski woienny okręt goñcił nasze rybackie łodzie; 13 ich uciekły na piasek, a 1 dostała im się w ręce, ale zabrawszy ryby puścili ją wolno.

Fortyfikacye Flesingl będą rozszerzone i wiele domow dla tego rozebrano.

Od 4 dni mamy tu nadzwyczajny upał, i obawiamy się aby stąd nie wszczęły się jakie choroby.

Cesarz Francuzow darował miastu Akwisgranowi 150,000 fr. na wyperządzenie podupadłych łaźnienek.

Z Amsterdamu d. 18. Września.

Pisma nasze mieszczą wiadomości z Londynu do d. 12 Września, w których czytamy, że francuzka tulońska flota przeznaczona jest do wod Korfu z 12,000 lądowego woyska. — Marynarka angielska składa się z 834 wojennych okrętów, nierachując leżących na warsztacie, wyporządzonych lub naiętych. Z resztą nic nie wyczytujemy nowego w tych wiadomościach. D. 12 słyszano znowu pod brzegami angielskimi mocne strzelanie z armat w okolicy Boulogne.

Tuteysza gazeta wyraża, że z Petersberga nadeszły ważne depesze do Paryża.

Z Odessy d. 19. Sierpnia.

Przed kilku dniami mieliśmy ukontentowanie widzieć pierwszy raz przybyte tu z wewnątrz Rosyi dwa statki, łodowice konopiami, linami, butelkami, szkłem tafłowym, z których każdy przyciągnął jeszcze za sobą po 1 tratwie masztow z Chersonu. Te statki zbudowane zostały w dobrach JW. ministra handlowego Romanzowa w Krasno - Rosyi, i bez trudności przebyły katarakty Dniepru. Szczęśliwe to doświadczenie znajdzie bezwątpienia naśladowców, i w krotce spodziewamy się widzieć tu więcej przybywających podobnych statków, które nietylko, że nam taniej przyyda, ale nadto posłużą do nadbrzeżnej żeglugi czarnego i azowskiego morza.

Z Paryża d. 14. Września.

Wielu z będących w Akwisgranie ambasadorow i ministrów już tu powrocili:

List z St. Tropez w departamencie Wary d. 2 Września. "Wczoraj pokazała się

mocna dywizya od floty Nelsona bliske pod brzegami przylądka Talliat; zarzuciła kotwice i wyatała kilka lekkich statków dla opanowania konwoju z kupieckich statków, który pod zastoną lądowych batteryj wzdłuż brzegów płynął. Jak tylko konwoj postrzegł poruszenia Anglikow schronił się pod batteryją przylądka Talliat. Nieprzyjacielskie okręty nieprzestawaly nacierać na nasze, i usiłowaly za pomocą nocy opanować tę batteryją; ale stojący nad brzegiem konni strzelcy ndali się spieszno na zagrożone od nieprzyjaciela miejsce. Jedna część z siadła z koni dla kierowania armatami, druga wystąpiła naprzod dla zabronienia Anglikom wylądowania. Skoro nieprzyjaciel postrzegł, że ma ztak odważnemi ludźmi do czynienia, którzy na przemiany byli kazonierami, piechorą i konnicą, odwrócił się i na przestrzeni morza się udał. Nasz konwoj przybył dziś na miejsce swego przeznaczenia. „

Z Valognes pisał pod d. 8. co następuje: "Odkryto tu spisek na oddanie wyspy Marcouf Anglikom. Znaleztiono puginały i ważne papiery. Niektóre osoby są aresztowane i policya o wszystkim uwiadomiona. Pod rządem Trajana żaden spisek nie uydzie bezkarne! „

Monitor nad wyrazem iedney angielskiej gazety, " że Cesarz Francuzow nie może się na długo oddalić z Paryża, „ czyni następującą nwęgę: " Nie wiedzą, że Cesarz Francuzow może bez najmniejszey obawy 4 do 6 miesięcy bydz oddalonym od stolicy, i na tak błachych domysłach budują nadzieję, że nie może bydz przedsięwzięte wylądowanie. Potrzeba wiedzieć, że Francya jest iednym z najpotężniejszych europejskich kraioiw, i że podstawy iego nie na iednym wspierają się męzu, ale na powszechnem zaufaniu. Cesara może się znajdować w Bruzelli, w Turynie

lub w Marsylii, interessa stanu niezmięszą przeto odbywał się prędkością i porządkiem. Zatrudnia on się ustawicznie dobrem narodu, a mianowicie dobrem tych, którzy na wyższych znajdują się stopniach, to jest tych, którzy utrzymują honor i chwałę ludu Francuzkiego. ,

Papież na konsyсторzu d. 20 Sierpnia mianym, mianował 16 biskupów, pomiędzy którymi znajdują się 5 w rosyjskiej Polsce, a 3 w Węgrzech.

Biskup w Meau jest mianowany arcybiskupem w Tours.

Stosownie do cesarskiego wyroku żaden popisowy nie może być umieszczony przed 30 rokiem wieku w żadnym publicznym urzędzie lub kancelaryi, jeżeli nie okaże 1) autentyczne świadectwo zuaydowania się na liście; 2) świadectwo swojego departamentu, że nie jest do czynney służby wezwany, lub świadectwo wyborczego ciała, że w aktualney znajdują się służbie, ma urlop lub zupełne uwolnienie od służby.

Dombrowski, dywizyyny generał i inspektor jazdy Rzpltey włoskiej, wybrany jest posłańcem na podziękowanie Cesarzowi imieniem wojskowych i cywilnych osób, które w tey Rzpltey raczył ozdoba legii honorowej zaszczyścić.

Cesarz zabawi dłużej w Moguncyi, niżeli myślano; nie jest tu przed końcem Października na powrot spodziewany.

Posagi, w liczbie 28 które senat na salę swoich posiedzeń zgipsu zrobić kazał, są już gotowe. Z starożytnych są: Likurg, Solon, Milcyades, Tenistokles, Leonidas, Aristides, Perikles, Epaminondas, Phocyon, Kamil, Cincinatus, Scypio Afrykański, Kato Utycki, Demosten i Cycero; z nowszych czasow: Beauharnois, Thouret, Mirabeau, Barnave, Condorcet, Chapellier, Hoche, Desflaix, Du-

gommier, Caffarelli, Marceaux, Vergniaux, Kleber i Joubert.

W Bordeaux i Nancie uzbraiają wiele korsarskich okrętów, które są do wschodnich i zachodnich Indyy przeznaczone.

W Antwerpii spuszczone znowu uowu bryg z warsztatu.

Gromada Haussaye kazała na pamiątkę bytności tam Napoleona Cesarza wystawić pomnik.

Z wyspy Francuzkiej donoszą pod d. 20 Maia, iż francuzkie fregaty Poule i Athalante przyprowadziły tam angielski okręt z Bengalu do Londynu przeznaczony, który miał na sobie pół mill. funtow indygo, wiele enkru, saletry &c.

Do Bordeaux przybył pokojowy okręt z nieszczęśliwemi zbiegami z St. Domingo, z St. Jago na wyspie Kuba. Wszyscy nie mogą wychwalić ludzkiego i przyjacielskiego obeyścia się z niemi tamtejszego rządcy.

Od 14 dui mamy 23 stopień ciepła, co nam bardzo obfite winobranie roknie.

Z Berlina d. 18. Września.

Wszyscy znajdujący się tu generałowie udali się stąd do Potsdamu na obroty. Pociągnęły tamże regiment żandarmow, regimenta Göckingka, Götza, Armina i Winninga, i dwa bataliony grenadyerow Reinabena i Xiążęcia Augusta, iako też artylerya piesza i konna.

N. Pan mianował Gubernatorem Anspachu i Bareuthu, Xcia Hobenlobe Ingelfingea generała piechoty.

— Z Magdeburga 13 Września. — Królestwo Jchmość Szwedzcy, wyiechali stąd dzień rano i chcieli nocować w Stendal. Matłonka Xcia Wilhelma Brunswickiego (siostra Królowy Szwedzkiej) która tu dla widzenia się z siostrą swoją ziębata była, udata się na powrot do Brunswick.

— Glatz 8 Września. — Dnia 5 b. m. szedł tu tego świata, ukochany nasz Gubernator, generał piechoty, Pan de Favrat, kawaler orderu orła czarnego &c. Przyjaciel ten lud złości, powszechnie jest żalowany.

Z Sztokolmu d. 11. Września.

Pod d. 7 t. m. nasz minister zagranicznych interesów P. Ehrenheim, podał sprawującemu tu francuzkie interesa P. Caillard notę, w której wyraził, iż z powodu nmięszczonego w Monitorze pod 14 Sierpnia artykułu, usłacie odtąd tak urzędowa, iako i poufalna komunikacya między naszym ministerjum i francuzkim poselstwem, że z resztą J. K. Mość, równie iak rząd francuzki zezwala na dalsze utrzymanie związków handlowych między obiema narodami.

Dnia tegoż wydał sadworny kanclerz P. Zibet obwieszczenie, iż z powodów wyrażonych w nim, z rozkazu J. K. Mei zakazane są od tego momentu bez żadnego wyjątku wszystkie gazety, dzienniki i iakiekolwiek mające nazwisko piama francuzkie, w całym państwie i należących do niego prowincyach. Nie wolno także wprowadzać do Szwecyi żadnych xiążek teraz wychodzących we Francyi; dawniejsze są wyjęte jeżeli ich osnowa nie zawiera nic w sobie przeciwnego rządowym rozporządzeniom; jednak udając się z prośbą o pozwolenie do Króla, będą mogły i z świeżo drukujących się francuzkich xiążek niektóre być z pod tego rozkazu wyjęte.

Z Genui d. 6. Września.

Wysłany od naszego rządu do Paryża gonier, powrócił ostatniego wtorku z depeşami na odwrot do naszego rządu.

Mowią o nowem bombardowaniu Algieru przez Anglików.

Do odnogi Spezzia pod brzeg Lerici weszła ryba z gatunku Wielorybow. Miłośkość wody pozwoliła ją zaraz postrzedz; w tym

momencie zbiegli się mieszkańcy, i poty do niej strzelali poki się nieprzewrocila. Ważyła nie rachując głowy i skrzelow 40 centnarow. Sprzedano ją bardzo dobrze w Liwornie zapewne dla tronu. Nie jest to pierwsza ryba tego gatunku, którą łapią w tey odnodze.

Z Bazylei d. 3. Września.

Landman Szwaycaryi donosi kantonom przez okolnik pod d. 30 Sierpnia, że Cesarz Jnc Niemiecki oznaymit lidze helweckiey o przybraney przez siebie godności Cesarza dziedzicznego Austryi. Do tego okolnika przyłącza landman odpowiedź swoją, z oświadczeniem żywego ukontentowania, z tak szczęśliwego zdarzenia. W innym okolniku udziela kantonom nową kapitulacyą woyskową z Hiszpanią; z traktaty z Austryą o zniesieniu nawzajem opłaty wychodnego z kraiu, tudzież wydawania sobie nawzajem przestępcow; urządzenie środkowe woyskowości szwaycarskiej; nakoniec projekt woyskowy kommissyi o ubiorze woyska szwaycarskiego. Wszystkie te piama postanowione przez seym, potrzebują potwierdzenia kantonow. Landman pragnie, ażeby iak naysprędzey nastąpiło, zwłaszcza względem urządzania woyskowości. Wielka rada ma być niezwłocznie zwołana.

Ostatnie listy z Włoch donoszą, że tam codziennie przybywają woyska francuzkie, iuż przez gorę Cenis, iuż przez Piemont; inne postępują ku portom Genui i Liworau. Woyska Rzepltey włoskiej udają się także nad brzegi. Uwagi także rzecz godna, iż woyska francuzkie cofnęły się od granic Wenecyi.

Z Korsu d. 12. Czerwca.

W całej Rzepltey 7 wysp paunie trwo-ga względem zgwalcenia zawartej w roku 1800 i od sprzymierzonych mocarstw potwierdzoney umowy, na mocy której miała Parga, Preveza, Butriuto i Vostitza szczególniejsze otrzymały przywileie. Wbrew atoli tey u-

nowie niespokojny Ali basza, osadził wojskiem okolice tych miast, co wszystkich strachem przeraziło. Mieszkańcy udali się do pełnomocnika rosyjskiego hrabi Mocenigo; lecz ten nie chce żadnych czynić kroków, któreby najmniejszy pozor nieporozumienia względem Porty okazywały, z którą Rosya w najszybszej pragnie zostawac przyjaźni. Zanieść tylko przyrzekł swoje interesowanie do dywanu za ucieszeniem miastami. Tym czasem pod opieką nowey konstytucyi, którą sobie nadali, kosztujemy zupełney spokojności, co winniśmy obecności rosyjskich wojsk, które nietylko, że przez okazały sposób życia zostawiają na naszey wyspie pieniądze, ale też trzymają niespokojne umysły na wodzy. Jakoż spodziewamy się, że nastrojena niezgody, które pomiędzy nas były rzucone, zupełnie wczasie znikną.

Od granic Włoskich d. 5. Września.

Dywizya jedna wojska włoskiego, pod kommandą jenerala Jourdana marszałka państwa, odebrała tak słychac rozkaz, wyruszyć do hrabi Papieskiego, dla złączenia się z korpusem wojska, zostającym pod kommandą jenerala St. Cyr. Ten ostatni prosił był i otrzymał odwrotanie swoje, lecz w terażniejszych okolicznościach, za przyzwolą rzeczą osądzono, utrzymując go jeszcze w kommandzie.

Nowe postiki postano do wyspy Elby. Fortyfikacye iey znacznie zostały powiększone. Jenerał Tharreau jest tam kommandantem.

Uciechy i zabawy w Bonouii, z powodu szczęśliwego powrotu Aeronauty Zambeccari, całe trzy dni trwały. Dnia 23 z. m. gazeta tego miasta, następujące ogłosiła uwiadomienie. "Towarzystwo aerostatyczne, oświadcza publiczności zgodnie z hrabią Zambeccari, iż opisanie żadne ostatniego doświadczenia iego, niepowinno być poczytane za prawdziwe,

wyjąwszy to, które spoczawszy nieco, wyda pod swojn nazwiskiem i nazwiskiem jednego z professorow, który z wieży astronomiczney przypatrywał się iego wznieśnieniu. List pisany od niego do obywatela delegowanego w Comacchio, nie powinien być poczytany jak tylko za doaleszenie tymczasowe i w krotkości ułożone.

Rozmaite Wiadomości.

O przywiezionym niedawno do Paryża wężu, Kłapaczka zwanym, przez kapitana Hall, mieści jedno pismo, co następuje: Wąż ten ściągnął w Paryżu powszechną uwagę. Kapitan Hall przywiozł go z Karoliny i różne czynił z nim doświadczenia. 1) Poprowadził przeciw niemu 3 wielkich psow; gdy największego nappierwey przeciw niemu posunął, i o 12 stop był od niego oddalony, podniósł się wąż i iadowitem nań rzucił wzrokiem. Pies także się roział, i bardziej go jeszcze drażniono. Ukąsił go wąż i on ogromnie zawył. Cofniono go; oczy wyskoczyły mu na wierzch, a język wystoparzony z ciśnionych zębów zczerniał i spuchł. Zdechł w 15 minut. Miejsca ukąszenia nie można było znaleźć. 2) Drugiego psa ukąsił w ucho to zaraz podniosło się w górę i spuchło; z pyska toczyły się psu pilany, i we dwie godziny w największych zdechł konwulsyach. 3) W pół godziny poprowadzono trzeciego. Wąż ukąsił go w prawą nogę; rana była otwarta i wyszło z niej cokolwiek krwi, pies wył i rzucił się, ale w pół godziny zupełnie się uspokoił. Rozumiano, że iad węża przytępił; ale nazajutrz tak osłabł, że się ruszyć nie mógł, i zdechł. Zaden z tych ukąszonych psow nie był rozdęty. Przy otwarciu ich ścierwa nie pokazało się nic osobliwszego; mozg tylko krwią trochę zaszedł i krew zbiełała zamieniając się w zgniliznę. 4) W czterech dni potem czytał Hall doświadczenie z 2

większymi jeszcze psami; pierwszy był w nogę ukąszony i zdecht w 30 sekund, drugi w kilka godzin. Kot, kogut, żaba zdychały i edao po drugim po ukąszeniu. 5) W kilka tygodni puszczono przeciw niemu białego i mocnego węża, blisko na 3 stopy długiego. Biały wąż kąsał mocno swego przeciwnika; ten kąsał go nawzajem; rozerwano ich; lecz biały wąż zdecht w 8 minut, zaś wąż kłapaczka nie pokazał najmniejszego znaku słabości. 6) Doświadczano czyli własne ukąszenie może iemu samemu szkodzić. Drażniono go dwiema kończykami kłami; wąż chcąc ich kąsać sam się nkał i z decht w 12 minut. Porąbano go w sztuki i dano całego psu zjeść. Pies nie czuł żadnej słabości i po 10 dniach widziano go jak dawniej zdrowego.

Anglicy mają wielkie upodobanie w konnych wyścigach. Odbywają się w Anglii corocznie na wielu miejscach, tak jak winnych krajach iarmarki. Na dzień 20 Sierpnia, ogłoszona była konna gonitwa w mieście York, która miała się różnić zupełnie od dawnych, bo na miejscu młodych chłopców, zwyczajnie ubiegających się, Pani Thornton, na wierzchowym swym koniu, nazwanym Vingarillo, i Pan Flit, będą o zakład biegać na wyścigi. Wiadomo, iż kiedy na koniach uganiać się mają, muszą iezdcow wprzody ważyć; mniey ważącemu, przyczepiają do konia potrzebną wagę ołowiu, tak, aby oba konie równy ciężar nosiły. Pani Thornton zaś i Pan Flit, wymowili sobie, żeby nie ważyć się biegać. Założyli się o 500 f. szt. (20,000 zł. pol.) inne osoby, które myślą tam się znajdować, więcej już jak na 120,000 zł. pol. o zakład w protokół zapisały się. Na większe zakłady tych, którzy się i chybkość koni doskonale znać rozumieją, będą przez sądowe osoby rejestra utrzymywane.

Świątynia wielkiego Lianusza, pom-

nik, który w Upsalu stawiają, już jest prawie dokończona. Stoi niedaleko sali nowego muzeum historyi naturalnej, które Gustaw III. założył. Wspaniały krużganek oś Siedmiu Doryjskich wznosi się słupach. Wchodzi się po wielu wschodach z czarnego i białego marmuru, do framugi, w której znajduje się statua wielkiego naturalisty, obrocy i hu ogrodnowi. Z iedney strony styka się ta sala z obfitą szkółką roślin, z drugiej zaś z salą, w której chowają zbior osobliwości naturalnych.

Podróżny pewny, który miał w ręku gwiazdę legii honorowej, którą Cesarz nosi, zapewnia, iż w środku iey znajduje się obraz Cesarza Karola W. W gwiazdzie zaś innych kawalerow, jest, jak wiadomo, obraz Cesarza Napoleona.

Konsyliarz roflyyski Köhler, wyda w krotce podróż swoją do Krymu, ciekawą z względu na zabytki starożytności. Zapewnia, że w Kiiowie w pewnym klasztorze, znajdują się mozaiki artystow Greckich z roku 1010; że w Nikolaiowie kawały są marmuru z napisami Greckimi i że w tym samym miejscu znaleziono 200 ciekawych Greckich pieniędzy.

Listy z Dubna donoszą: iż JP. Pani Honorata z Stempkowskich pierwszych ślubow Xiężna Marcinowa Lubomirska — drugich JP. hrabi Teophila Załuskiego podskarbiego nadwornego bywszej korony polskiej, a teraz tajnego radcy N. Imperatora roflyyskiego małżonka, rozwiodłszy się z tymże za Dekretem konsystorza tamecznego i delegacyi rzymskiej apostołskiej, zawarła d. 29 Czerwca r. b. w kościele katolickim dóbr swych Krupeu, nowe śluby małżeńskie z JPanem Ottonem hrabią Igielstromem, jenerałem piechoty woysk Najjaśniejszego Imperatora Roflyyskiego, orderów roflyyskich, szwedzkich, pruskich i polskich kawalerem.

GAZETY KRAKOWSKIEJ.

WŁ SRODĘ DNIA 3. PAŹDZIERNIKA 1804.

*Wypis z ostatniej woli oycy do swych Corek.
Przez Gregory, lekarza Edimburskiego,
przełożony z angielskiego języka.*

Naywiększym wdziękiem kobiety jest skromność i delikatność, przez którą unika zgiełku, nie pragnie byż publicznie widziana i wstydzi się nawet byż dziwną. Kiedy dziewczyna przestanie się rumienić, utraciła naymocniejszy wdział piękności. Nadzwyczajna owa cudość, którą rumieniec zapowiada, byłaby może słabością i nieprzewoitością w mężczyznach; ale w płci niewieściej jest iednym z naypiękniejszych powabow. Pedanci, nazywający się filozofami, zapytują się dla czegoż kobieta rumienić się miała, kiedy nie jest winną żadnego występku? Dosyć będzie na to odpowiedzieć, że natura sama wytyka na waszych twarzach rumieniec, chociażście żadnego nie popełniły występku, i że właśnie dla tey miłej słabości pociąga nas nieodzwania do tem większej ku wam miłości. Rumieniec nie jest koniecznie skutkiem wykroczenia, ale owszem towarzyszem niewinności.

Ta skromność, tak potrzebna waszey płci, powinna was naturalnie skłaniać do milczenia w kompanii, a nadewszystko kiedy jest liczna. Ludzie rozsądni nigdy waszego milczenia nie przypiszą głupstwu. Można należeć do rozmowy nie mówiąc ani słowa; wasza postawa i przytomność umysłu okażą, że umiecie słuchać, i to nie ujdzie nważającego oka. Pragnę, abyście w publiczności okazywały łagodną powagę, ale nie dumne zapewnienie, ani postawę nie dziwiącą się niczemu i

zdającą się nie ufać zwroconym na siebie oczom. Jeżeli posiadacie jakie nauki, nie porzucyć się z nimi, nadewszystko przed mężczyznami, bo oni patrzą pospolicie z zaskrością i ze złością na kobiety posiadające wielkie talenta lub umysł polerowny. Człowiek prawdziwie oświecony i skromny, dalekim jest od takowey słabości; ale ludzie tego gatunku bardzo są rzadcy.... Wielka sztuka podobania się w rozmowie, zależy na tem, aby wszyscy byli w niej z siebie kontenci. Prędzey traficie do niej przez milczenie, niżeli przez gadatliwość.

Unikaycie obmowy, nadewszystko płci waszey. Pospolicie posądzają kobiety, że są skłonniejsze do tego występku, niżeli mężczyźni; ale zdaniem moim nieustannie. Mężczyźni łatwo także podlegają temu błędowi, skoro ich miłosc własna jest obrażona. Ale że kobiety więcej doznają przeciwienia się i czulość ich żywsza, skłonniejsze zatem są do tego. Szanuycież zawsze reputacyą innych kobiet, a nadewszystko kiedy w naszych oczach stać się mogą waszemi rywalkami. Okazyć czule politowanie nad kobietami niezszczęśliwemi, a nadewszystko nad temi, których nieszczęścia pochodzą z zepsucia mężczyzn. Mieyćcie roskosz, powiem nawet dumę, dawac im przytułek i byż ich przyjaciółkami, ale nie mieyćcie nigdy prożności z tem się chlubić.

Zbyteczna wolność w edukacyi mężczyzn, pozwala im często czynić sobie zabawkę z wyrazow, które obrażyłyby ich, gdyby z ust waszych wyszły, lub mogłyście ich słuchać bez przykrości i odrazy. Może wyrz-

ość wam będą zbytęzną skromność. Zapewnia was męczyznie, iż wolniey postępując bardziej się podobać będziecie; lecz wiercie mi, mówiąc do was w tym sposobie, nie są szczeremi. Pozwalam, iż w pewnych razach bytybyście przyjemniejszymi jako członki kompanii; ale za to miły miemi jako kobiety; różnica ważna, której wiele kobiet wcale nie poznaie.

Szanujcie nieograniczenie prawdę; kłamstwo jest brzydkim i podłym występkiem! Zatem kilka kobiet, obdarzonych zresztą przedziwnemi przymiotami, którym nie można było wierzyć kiedy co nadzwyczajnego opowiadały, a zwłaszcza swoje przypadki. Ta stałość nie była skutkiem fałszu, ale prośności lub zepsutey imaginacyi.

W waszey płci znajduie się polor umysłu i nadzwyczajnymu sposobu; lecz strzeżcie się tych względów bez różnicy, tych mało znaczących uśmiechów zarówno do wszystkich, bo one są znakiem wyraźnego zamyślenia.

Postępek kobiet w ostatnim wieku był skromny i pełen powagi. W terażniejszych opowiadaniach zdają się kobiety chcieć odzyskać moc nad nami, którą utraciły, przez rozwinięcie swych wdzięków, pokazując się naszym oczom na wszystkich publicznych miejscach, żyjąc z nami z taką wolnością i tak małą powściągliwością jak męczyznie pomiędzy sobą; zgoda staraia się ile możności bydz do nas podobnemi; lecz czas i doświadczenie okażą im wkrótce, jak nieroztropne ich postępowanie.

W skromności, której wymagamy po waszey płci, znajduie się iakaś powaga, która jest naturalną waszą obroną przeciw poufałości męczyznie. Młoda dziewczyna nim się zacznie zastahować, czuie, iż nie powinna się ziewać choćby przez najniewinniejszą

poufałość męczyznie. Piękna kobieta ma krocie wdzięków i sposobow podobania się, na które żaden izek nie ma wyrazow, a które tylko zestawione są szczęśliwemu, który iey serce posiadzie; lecz jeżeli ma czucie nie dotchnie się więcey tych wdzięków, kiedy się dowie, że ie inni przed nim poznali. Mnie manie, że kobieta może pozwolić względem siebie wszelkiej niewinney poufałości, byle tylko iey cnota na tem nie cierpiła, jest rownie niezgrabne jak niebezpieczne, i bardzo wiele kobiet okropnych stąd skutkow doznały.

C E N A Z B O Z

Na targu w Krakowie d. 2. Paździer. 1804.

Korzec Pszenicy	- - - - -	zł. pol.	27 do 33.
— Zyta	- - - - -		26 — 30.
— Jęczmienia	- - - - -		17 — 19.
— Owsa	- - - - -		10 — 11½.
— Grochu	- - - - -		18 — 21.
— Kafzy jagłaney	- - - - -		32 — 40.

W Wiedniu d. 22. Września.

Meca wynosząca 21 nalfzych garcy:

— Pszenicy	- - - - -	zł. pol.	26 do 31.
— Zyta	- - - - -		20 — 29.
— Jęczmienia	- - - - -		13 — 18½.
— Owsa	- - - - -		9 — 12.

W Brynie d. 21. Września.

Meca Pszenicy

- - - - -	zł. pol.	25 do 28.
— Zyta	- - - - -	24 — 26.
— Jęczmienia	- - - - -	14 — 16.
— Owsa	- - - - -	10 — 14.
— Prosa	- - - - -	14 — 17.

W Gdańsku d. 15. Września.

Szefel czyli pół korca nalfzego w monecie pruskiej (Na taszt wchodzi 60 szeflow.).

— Pszenica	- - - - -	zł. pol.	15 do 19.
— Zyto	- - - - -		12 — 13.
— Jęczmień	- - - - -		6 — 7½.
— Owies	- - - - -		5 — 6.

D O N I E S I E N I A.

Gdy Najiaśnievszy Cesarz Jegomość Dekretem Kanceliaryi nadworney najtąskawiey uchwalic raczył, ażeby przy terażniejszym urządzeniu Nauk w Akademii Krakowskiej, Porządkowa Kathedra Polityczney i foralney Medvcyny z roczną pensją 4000 zł. pol. postanowiona była, przeto konkurs, którego w łacińskim izeyku odprawiony bydz ma, na dzień 29 Października r. b. naznaczony jest. Ci więc, którzy tę Kathedre otrzymać sobie zyczą, i konkurs odprawiać myślą, mają się na dniu naznaczonym w Akademii Krakowskiej znajdować, i w szczególności do Fakultetu medycznego pierwey zgłosić.

Dan w Krakowie 22 Września 1804.

D. Ruß, C. K. professor i dziekan Fakultetu medycznego.

Dom murowany na **Kazimierzu** w ulicy **S. Jakoba** zwanej o dwóch kondygnacyach pod Nrem. 36 i 37 do niego oficyny, stajnie, wozownie, ciegielnia z porządneimi szopami i z placami obszernymi, szpichlerz o dwóch kondygnacyach do tegoż domu należący i ogród. Ten Dom leży nad samą **Wisłą** blisko **Skawińskiej Bramy**, gdzie łatwe jest sprowadzenie drzewa na ład w takiej bliskości, jest każdego czasu do sprzedania. O cenie dowiedzieć się każdego czasu można na miejscu u właścicielki.

Magistrat Miasta **C. K. Stołecznego Krakowa** niniejszym obwieszczeniem podaje do wiadomości, iż **Tomasz i Kanty Sobieniowski**, tudzież **Maciej Naymann** do masy zmarłej **Magdaleny Łaskiewiczówny** prawo dziedzictwa mają. Gdy zaś tychże dopiero rzeczonych **Sobieniowskich i Neymanna** terazniejsze pomieszkanie tuteyszemu Sądowi całkiem jest niewiadome, więc tym końcem przypozwiają się, ażeby się w przeciągu lat 3 i 18 tygodni od dnia tegoż dekretu to jest, od 10 Sierpnia 1804 czyli przerzeczone dziedzictwo z dobrodzieństwem prawa i inwentarza, lub też bez, obiac sobie życzą, osobiście lub przez dodanego sobie Kuratora Pana Adwokata **Kłosowskiego**, (przesławszy mu potrzebne w tej mierze obrony swoje) oświadczyli, inaczej bowiem po upłynionym tym czasie, ze spadkiem pozostałym stosownie do przepisu prawa cywilnego Części II. postąpiono będzie.

*Drdacki.
Kannamiller.
Łodzinski.*

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecz: Krakowa.
Dnia 10. Sierpnia 1804.

Plinta.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Gallicy zachodniej uwiadomiałą niniejszym Edyktem **JPanią Matygorzatę Skulską**, iż **P. Adam Skulski** w sprawie skasowania **Donacyi** na sumę 50,000 zł. pol. na **Woli Sufczyńskiej** hypotekowaną, do sądow tuteyszych żalobę przeciwko niej podał, i pomocy sądowej doprosił się.

Gdy zaś też Sądy dla zagranicznego iey zamieszkania, iey tuteyszego sądowego adwokata **JPana Dyaczyńskiego** za patrona z iey szkodą i niebezpieczeństwem ustanowiły, z których też rozpoczęta sprawa podług przepisu praw dla Gallicy Zachodniej prowadzona i ukończona będzie; Ona przeto nieyszym Edyktem upomina się, ażeby w przeciągu dni 90 do excepcyi się stawila, i oznaczonemu sobie patronowi dokumenta swe oddała, lub innego adwokata obrata, tego Sądowi wymieuiła, i tych prawa środkow użyła, które do obrony swej sprawy użytecznymi bydź osądzi, gdyby bowiem tego nieuczyniła i swą zaniedbała sprawę, szkodę stąd jaką wynikającą samaby sobie przypisać była winna.

Dziato się w **Lublinie** dnia 18 Lipca 1804 roku.

B. Golaszewski.

Furtscher.

J. C. Bubna.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubel: Gallicy Zachod:
Rayski, sekr

Magistrat Miasta **Stołecznego Krakowa**, niniejszym do publiczney podaje wiadomości, iż oświecanie latarni na wzor **Wiedeński** w mieście **Krakowie** przedsięwzięte będzie, do czego nowe latarnie **Wiedeńskie** z wszelkim do nich należącym porządkiem rozdane zostaną, zaś oświecanie tych latarni na lat 10 to jest od dnia 1 Listopada 1804 aż do ostatnie Października 1814 sposobem licytacji na dzień 22 Października r. b. w **Ratuszu Krakowskim** o godzinie 9 zrana odbywać się mającej, temu w arędę wypuszczone będzie, który się za najmniejszą cenę takowego oświecania podejmie. Cena fiskalna rocznego oświecania wynosi ryń. 6190 zaś wadium ma bydź w kwocie ryń. 619 przed licytacją złożone, inne tej licytacji tyczące się kondycye mogą bydź co dziennie w tuteyszey **Expedyturze** przezyrane.

*Drdacki.
Gollmayer.*

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krak.
Dnia 21. Września 1804.
Hohn.

Ponieważ pierwsza licytacja przewozu Niepołomskiego na rzece Wiśle próżnie przetworzona została, to się powtórna licytacja rzeczonoż przewozu na trzy jedno po drugim następujące lata to jest od 1go 9mbr 1814 aż do 1817 na dzień 24 Octobra r.t. z tym dodatkien wypisnie, aby się ochotnicy arędownia, którzy na pierwszą wywołania cenę zł. ryń. 247 licytować zechcą z 10 procentowym wadium zaopatryli, i na rzeczonym dniu i godzinie 9ty z rana w tuteyszej dyrekcyi kaucellaryi znajdowali się. Niepołomice d. 16 Sepmbris 1804.

Przez Magistrat Miasta C. K. Krakowa niniejszym edyktem do publiczney podnie się wiadomości, iż różne rzeczy ruchome po ś. p. Marcyannie z Ziebrovskich Schmidowy pozostałe; jako to: klejnoty, złoto, srebro, zegarki, wino, miedz, suknie, bielizna, i inne sprzęty domowe na żądanie P. Jerzego Bayera exekutora testamentu dnia 9go Października, r. b. o godzinie 9ty z rana poczynając, i ciągle w następujących dniach w kamienicy na ulicy Mikołajskiej pod Nrem 629 stojącej, za gotowe pieniądze przez publiczną licytacją sprzedawane będą.

Wszyscy zatem w spomnionych rzeczy ochotę nabyć mający, mają się na wzwyz rzeczonym dniu i mieyscu znajdować.

*Drdacki,
Gollmayer.
Hirschberg.*

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecznego Krakowa.

Dnia 21 Września 1804.

Plinta.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym Edyktem wiadomo czyni, iż różna ruchomizna po zmarłym P. Michale Woblnanie pozostała; jako to: złoto, srebro, miedz, cyna, żelazo, naczynia, gliniane, szkło, kobierce, obrazy i inne, dnia 15 Października b. r. o zwyczajnych godzinach to jest: zrana od 9 do 12, a po południu od 3 do 6 ciągle aż do czasu ukończenia; tu w Krakowie na Grodzkiej ulicy w Kamienicy pod Nrem 629 przez publiczną licytacją sprzedawana będzie. — Wszyscy przeto chęć kupienia mający na wzwyz wyrażonym terminie i mieyscu stawic się mają.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 28. Września 1804.

Plinta.

Na mocy wysokiego Gubernialnego Dekretu pod 12 7bra 1804 Nro. 36,65t niniejszym do wiadomości podaie się, iż w Mieście Haluszer zawakowało miejsce drugiego assellora wraz i kontrolora kassy z pensją roczną 100 ryń. gdzie kompetenci życzący sobie tego mieysca, a posiadający język, łaciński, polski i niemiecki oraz i zaopatrzaniem się kaucją 300 ryń. próżby swe naydaley do ostatniego 8bra 1804 urzędowi Cyrkularnemu Stryskiemu podać mają. W Krakowie d. 25 7bra 1804.

Cesarsko Krolewskie Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodney deklarują Woyciecha Myszkowskiego dla niedotężności umysłu iego, stosownie do §. 251, 252 i 253. Części I. Ustawy Prawa Cywilnego, za niezdatnego do zarządzania swym majątkiem, i ustanawiają mu zastępcę w osobie Jmć Xiędza Jozefa Myszkowskiego.

W Krakowie dnia 22 Sierpnia 1804.

*Jakob Kulczicki, V. P.
W. Roskoschny.
Münch.*

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Galicyi Zachodney.

Beck.